

Maria

Allt eller inget

Minns du när du var ung (om du inte fortfarande är det)? Vem var du då? Kanske tillhörde du dem som utan att tveka gav dig ut på våghalsiga äventyr?

Kanske tillhörde du dem som stod på barrikaderna – i kampen mot Vietnamkriget, som djurrättsaktivist, miljöhjälte, eller Jesusfreak? Och var inte du någon av dessa så känner du säkert någon som var.

För det är väl ganska typiskt att som ung vara den som vågar satsa, som vågar vara radikala rösten. Den som vågar kasta sig ut på äventyr utan att veta var man hamnar, den som vågar stå upp i full förvisning om att jag kan göra enorm skillnad med mitt engagemang. Den som inte ser gråzoner utan där det framträder tydligt: svart och vitt – antingen eller.

Alldeles för ofta, tror jag, går den här viljan att våga satsa och viljan och tron på möjligheten att göra skillnad över när vi blir lite äldre. Kanske var det därför som Jesu lärjungar alla var lite yngre. De vågade ge sig ut på äventyr. De vågade släppa allt de hade i händerna när Jesus dök upp och kallade dem med sitt: ”Följ mig”.

Hämningarna hade inte slagit till. Skillnaden var att de inte gav upp när de blev äldre. De visste bättre. De visste att när Gud är den som kallar – då finns allt att vinna på att våga kasta sig ut på äventyr. Hur gammal man än är. Då är det lönt att ställa sig på barrikaderna – vara ett Jesusfreak. För när Gud är med så finns allt att vinna.

Så – såhär på höstkanten. Låt oss våga göra det vi gjorde förr – våga göra något radikalt. Släppa spärrarna och ge oss ut på de äventyr Gud vill föra oss! Allt eller inget – med Gud. En sak kan vi bara veta – det blir inte som vi tror, det blir mycket bättre!

MARCUS STILLE

FÖRSAMLINGSBLADET

Maria

Utges av Svenska kyrkan i Lilla Edet med fyra nr/år och distribueras till alla hushåll.

Ansvarig utgivare: Mikael Isacson
Redaktör: Carl-Henrik Karlsson

Framsida: Walsingham, The holy mile. Foto: Graham Howard.

Namnet Maria syftar på Jesus mor som fick föda Guds son, Maria från Magdala som var i hans närhet, samt Maria, Jakobs mor, som var det första vittnet om Jesus uppståndelse.

M

Svenska kyrkan i Lilla Edet består av tre församlingar – Hjärtum, Västerlanda och Fuxerna-Åsbräcka – och är en del av den världsvida Kyrkan. Genom gudstjänst, diakoni, undervisning och mission vill vi tillsammans ta emot och förmedla Guds kärlek.

Präster

Mikael Isacson, 0520 – 49 47 02
Bo Westergaard, 0520 – 49 47 04
Marcus Stille, 0520 – 49 47 05
Rolf Pettersson, 0520 – 49 47 06

Diakoner

Merja Andersson, 0520 – 49 47 07
Inger Lindeskog, 0520 – 49 47 08

Svenska kyrkan i Lilla Edet
Fuxernavägen 10
463 33 Lilla Edet

0520–49 47 00

svenskakyrkan.se/lillaedet

Hjältarna i Tösslanda

Solen lyckades inte övervinna regnet, så Lilla Edets hembygdsförening bjöd in oss i ladugårdens hjärta när vi skulle fira friluftsgudstjänst i Tösslanda.

Där djuren tidigare stått i sina båsar var det nu stolar, bord och kaffebar. När Guds son föddes var det just i ett stall, så detta var nog en passande kyrka även om kor-gossarna saknades.

Ladugården i Tösslanda – några kilometer norr om Lilla Edet – byggdes 1845 och det var inte svårt att trots den smakfulla inredningen känna historiens vingslag. Boningshuset – som är från 1780 – är oförändrat sedan 1920-talet. Den som bodde där sist var Charlotta Olsson, född Johansdotter.

I PREDIKAN lyfte prästen Lars Nordblom upp de som gått före. Han talade om trons hjältar som gått före, visat vägen och nu utmanar oss. Nordblom nämnde Augustinus från 300–400-talet som var ateist men som fick kapitulera och erkänna att hans hjärta var oroligt till det fick vila i Gud.

Vidare talade Nordblom om heliga Birgitta från 1300-talet som tillrättavisade påvar, kungar och präglade en hel kontinent.

Maximilian Kolbe var fransiskanmunk och fördes under Förintelsen till Auswitch som fånge för att ha gömt judar undan nazisterna. När en annan fånge dömdes till att stängas in i en bunker för att dö svältdöden, tog han frivilligt dennes straff så att hans medfånge fick leva.

PREDIKANTEN fortsatte att tala om att vi kanske har någon i vår närhet som betytt något utöver det vanliga. En person som Gud har dragit till sig och som därför kan bli till välsignelse för andra.

Nordblom menade att det som förenar alla dessa är att de låtit sig bli ledda. Det handlar om att våga lita på Gud. På det sättet kan Gud ta fram den fulla potentialen i oss – så som han gjort med så många förut.

Efter att vi sjungit ”O store Gud” bjöd hembygdsföreningen på kaffe, hembakt och en rundvisning på gården.

EN AV DE AKTIVA i hembygdsföreningen är Kristina Djerv från Bergsåsen, strax söder om Ström. Kristina har bara varit med drygt ett år efter att ha flyttat hem efter många år i utlandet. Det var en av hennes

släktingar som tipsade om föreningen och allt positivt hon hörde kan hon nu bekräfta att det faktiskt stämmer.

Annat som händer under sommarhalvåret på Tösslanda är café med utställning, nationaldagsfirande, midsommarfirande och hantverks- och loppmarknadsdag.

Det blev en dag som stämde till eftertanke. *Tidevarv komma, tidevarv försvinna, släkten följa släktens gång.* Och nu lever vi. ■

VÄNSTER: Lars Nordblom samtalar med Riber Olsson, som ställt ut flera tavlor i den vackra ladan i Tösslanda.

HÖGER: Kristina Djerv visar Sayde Danho foton på sina farföräldrar, i vars hus hon numera bor. Kristina föddes i Göteborg, men tillbringade mycket tid hos dem. Fotot på väggen visar Kristinas farfar, Johan Djerv.

Pilgrimsresa till England

Tretton ungdomar och två ledare var under första veckan i augusti på ungdomsläger på östra engelska landsbygden, i byn Little Walsingham.

På måndagsmorgon vaknade de flesta av oss runt kvart i fem, packade det allra sista och begav oss av mot flygplatsen. Efter ett par timmar på planet var vi framme på Gatwick, England. Vi satte oss på en buss och stannade vid Stansted för att äta en snabb lunch.

Vi var framme vid lägret kring två på eftermiddagen. Vår värdförsamling hade satt upp tälten som vi skulle få spendera de kommande svala nätterna i. Det var bara att stuva in packningen och bege oss till samlingstältet, som även var tillfällig kyrka för lägret.

EFTER VARMT välkomnande av värdarna begav vi oss till "the Shrine". Där var det ett drama om hur ängeln Gabriel kom med bud om barn till Maria. Därefter gick vi en snabb

sväng runt centrum i byn, och vidare till lägerplatsen för grillning av hamburgare och korv med bröd.

Efter maten var alla pilgrimer välkomna till det stora tältet för en kombinerad karaoke- och danskväll.

VARJE MORGON fanns möjlighet att gå på bibelstudie. Där fick olika personer från kyrkan gå upp och predika och diskutera igenom texter. Många bra talare var där, bibelstudier är något som fler borde kunna ha chans att gå på.

När bibelstudiet var slut hade vi en stund ledigt innan vi skulle iväg på mässa. Då fanns det chans att göra sina morgonsysslor som att gå och hämta vatten eller städa lägerplatsen. Vi hade ett rullande schema tillsammans med engelsmännen.

TISDAGENS MÄSSA var en introduktion om lägrets tema – *mercy*

(barmhärtighet). Det var en grupp som hade med sig några enkla budskap där det t.ex. stod "Jag var självisk – Mina vänner fick mig att inse det", "Min bror slog mig – Jag valde att inte slå tillbaka".

Tisdag eftermiddag gick vi den heliga milen (en engelsk mil). Hela 1,6 km. Fem av ungdomarna från Lilla Edet var med i processionen och fick till och med chansen att bära Moder Maria-skulpturen längs med vägen.

EN AV VÅRA ungdomar, Amela, fyllde år på onsdagen så vi hade i smyg

under två dagar samlat ihop pengar till tårta, ballonger, födelsedagskort och en liten banderoll. Detta var vår veckas första födelsedag av två.

Till denna eftermiddag så hade arrangörerna valt att ha en aktivitetsdag för alla pilgrimer. Redan på morgonen kunde man se bilar köra in på området med hoppborgar, mekanisk tjur och andra roliga saker. Redan

"Min bror slog mig – Jag valde att inte slå tillbaka"

dagarna innan hade man anmält sig till dessa aktiviteter, såsom "Boot Camp" (lättare militärövningar), taekwondo, sjunga med livebandet CJM, pyssel samt fäktning.

Senare på kvällen fanns det en tävling som gick ut på att klä ut sin ledare/präst till en Pokémon (virtuellt monster från ett spel). 15 minuter innan deltagarna skulle upp på scen kastade vi ihop lite kläder som kunde användas till kostym på Lars. Utsmyckningen blev riktigt vacker – dock vann han inte. Efter tävlingarna hade vi en helandegudstjänst där man kunde bikta sig, få enskilda samtal eller förbön. Mycket uppskattad av alla!

När klockan började närma sig tolvslaget satt de flesta uppe och väntade på att vi skulle gå till en vigilia, en ständig bönevaka, som skulle pågå under hela natten. Tidigare hade vi fått en rosenkrans som vi bad heliga Maria-bönen med.

TORSDAGEN VAR EN av de dagar då vi hade lång fritid. Beslutet lutade mot att vi skulle fara ut till ett samhälle som heter Wells-next-the-Sea, ett underbart ställe norr om Walsingham, med en hamn och oräkneliga småbutiker med det mesta mellan himmel och jord.

Vi valde att åka dit med ett miniatyrtåg som tog drygt 25 minuter att åka med. Man kunde som passagerare sitta högst två i bredd. Lite dyrare, men vi fick så många fina bilder under den korta resan!

PÅ KVÄLLEN hade vi det omtalade discot, som varade mellan sju till elva och när det väl slutade kändes det som att tiden hade gått för snabbt och att man kunde varit ute på dansgolvet i minst tre timmar till. Många människor som man dansade med och hade en rolig tid med, lite nedstämd var man, att det var sista natten innan man skulle tillbaka till Sverige.

SISTA MORGONEN när man kom ut genom tältet såg man många som redan var igång med att ta ned tält och packa. Frukosten åts snabbt och vi ungdomar gjorde oss i ordning för att gratulera vår präst Lars på hans födelsedag.

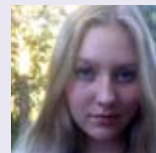
Strax efter mässan åkte vi iväg till flygplatsen för att senare på kvällen flyga tillbaka till vårt vackra land. ■

JENNY SVENSSON

Vad var det bästa med resan?

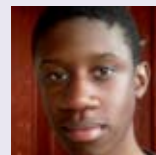
Isabel Viinikka, 15 (andra året)

– Att man träffade många nya människor som man kan ha kontakt med resten av året. Kyrkan var jättemysig och att vi fick åka ut på landsbygden och se de äldre platserna.

Daniel Herrblom, 16 (andra året)

– Folket var bäst, och hur snälla våra engelska värdar var. Musiken och mässorna, med alla präster, var välorganiserade och bra.

Amela Tinmark, 16 (första gången)

– Allt var bra. Det var roligt och mysigt att åka buss och sova i tält och äta tillsammans som en storfamilj. Kul att det fanns många aktiviteter att göra ihop, som spel och dans.

William Jansson, 15 (första gången):

– Det var en cool kultur och fina städer och affärer. Roligt att träffa människor från olika länder och bra att få prata engelska. Det var lagom långt. Man behövde inte handla för att ha kul och godiset var billigt.

Jenny Svensson, 17 (tredje året)

– Den kristna gemenskapen, att verkligen kunna umgås och prata om sin kristna tro med andra kristna än dem man träffar där hemma. Jag gillar gudstjänstmusiken också.

Emma Larsson, 19 (fjärde året)

– Vandringen, "The holy mile", var nog bäst. Man får nya tankar när man går. Och det är skönt att inte behöva prata hela tiden. Tågresan till Wells-next-the-Sea var också fin.

Jag går bredvid dig

När Fuxerna kyrka öppnade upp sina sommarkyrkoportar för åttonde gången var det med bröllop som tema. Ett flertal brudar tog emot i mittgången och kyrkan var berikad med brudkronor, ringar, slöjor och texter som gav bakgrund, historia och innehåll till den förenande kärlekens fest.

Midsommarträffen i kyrkan blev mycket välbesökt. Efter servering av jordgubbstårta i vapenhuset var tiden inne för andakt.

NÄR DIAKON Inger Lindeskog skulle inleda andakten hade flertalet fått finska psalmböcker, vilket försvårade sången något. Andakten handlade om att vissa saker blir vi färdiga med, men aldrig kärleken. Den är inget vi kan bocka av i vår checklista.

– Den äktenskapliga kärleken är inte väsensskild från annan kärlek. Guds vilja är att vi skall älska varandra, att bygga upp varandra.

Lindeskog talade om den kristna gemenskapen som en kropp som gör Guds vilja i världen. Och om kärleken som blodomloppet i denna kropp. Men även om att vi skall ikläda oss kärleken – den kärlek som är personifierad i Jesus. Ikläda oss Kristusdräkten som skyddar, omsluter och utmanar.

– Det handlar om att ge oss själva och ta emot den andres kärlek. Då skapas liv genom mitt liv. När vi bär fram oss själva och det vi har och ber

att Gud gör något fint, vackert och brukbart av det, så vill han fylla oss med sin kärlek så att vi kan älska med den. Betjäna varandra – precis som lemmarna i en och samma kropp som samverkar och finns till för att hjälpa varandra och andra.

ORDEN BLEV TONER och Ann-Catrine Persson och Ingmarie Romell tog stafettpipen och framförde ett rikt musikprogram – bland annat den kända Kärleksvisan av Sarah Dawn Finer och Peter Hallström.

*Var inte rädd, jag går bredvid dig
Kom ta min hand, jag håller i dig
Här i min famn kan du våga tro
Sänk dina murar, jag ger dig ro*

*För att jag älskar dig, så som du är
Och jag vill ge dig allting jag har
Låt mig få bära dig när du är svag
För du betyder allting för mig* ■

En kyrka på väg

Hjärtum har man bjudit in till vägkyrka sedan 1993. En tradition fylld med möten, hantverk, andakter och kaffebord.

En av de drygt 25 ideellt engagerade är Ragnhild Abrahamsson som brukar baka och koka kaffe. Hon berättar att det i år varit välbesökt och att det uppskattningsvis varit lika många besökare från bygden som utifrån. Flera har rötter i bygden och passar på att besöka hembygds museet i församlingshemmets övervåning.

VID KAFFEBORDET blev det samtal med musikern Eva Jaruta som arbetat i Hjärtum och Västerlanda sedan 2008. Eva avslutade sin tjänst i somras och arbetar nu som SFI-lärare i Kungälv.

Vad bär hon med sig från den här tiden?

– Jag är väldigt tacksam för de jag fått arbeta tillsammans med, både anställda och frivilliga. Det finns respekt och generositet. Vi har olika gåvor, men strävar mot samma mål. Jag har känt mig uppskattad och välkommen.

– Vi är samlade, vi tycker om varandra. Vi är inte så många och kanske därför är vi rädda om varandra.

VI KOMMER in på Hjärtums församling och Eva säger att det har hänt något. Något har vänt.

– Det finns en liten gnista som tänts. En kärlek till Gud, till kyrkan, till gudstjänsten. Om inte det finns blir det ihåligt.

Leif Andersson tog emot i stora salen med den rika hantverksutställningen.

ANDAKTEN i kyrkan leddes av Ulla Koch, som lånade några ord av Caroline Krook:

O Gud, bevara mig från ett liv som står stilla. Låt mig ständigt få förändras, utvecklas, växa och till sist skördas i mognadens tid. Tack för mitt liv! ■

Menar du mig?

Jag har sett tre filmatiseringar av Moses liv. En av de senast gjorda (2014) är action-äventyret regisserad av Ridley Scott med Christian Bale i huvudrollen. Den tidigaste är dramatiserad från 1956 där Moses åldrande skägg visas upp av Charlton Heston.

Även om den sistnämnda är lika vacker som den är lång (220 minuter!) är favoriten det välgjorda Dreamworks-animerade och familjevänliga äventyret från 1999 som också har en touch av musikal i sig.

DEN ÄR INTE BARA bra därför att jag uppskattar den lika mycket idag som för 17 år sedan. Utan också för att den innehåller ett starkt ledord som jag ofta tänker på. Det är i Moses möte med Gud i den brinnande busken.

Moses bor Midjan, han har flytt från Egypten, flytt från sin familj och sitt förslavade folk. Han har klippt banden till dit han kom ifrån och skäms över vem han är och vem han var.

GUD BER MOSES att återvända och befria sitt folk från Farao och föra dem till ett nytt land, till ett bättre liv. Moses, som varit prins i Egypten och son till Farao som dödade deras barn, tvivlar. Varför skulle Farao eller ens slavarna lyssna till honom?

Han tror inte på sig själv utan är

övertygad om att Gud har valt fel budbärare. Moses säger det jag själv ofta tänker:

– Mig?! Vem är jag att leda ett folk?

Gud svarar honom att han skall lära honom vad han ska säga, att han kommer vara med honom i mötet med Farao.

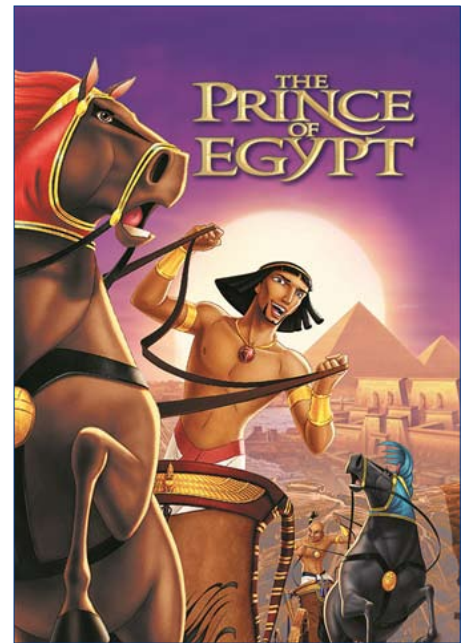
Och se hur det gick ...

Om jag ibland tycker att något känns trögt, om jag står inför något som känns mig övermäktigt – även i det allra minsta – så hör jag Moses röst inom mig själv. ”Vem är jag?”.

MED TRON på en Gud som backar upp mig kommer en trygghet. Uppgiften i sig behöver fortfarande inte bli lätt, men jag har i alla fall stannat upp och på något vis visat att jag behöver en hjälpande hand.

Dessutom blir det ändå alltid så som Gud vill ha det i slutändan. Det är ingen idé att streta emot. Tveka och tvivla hur mycket du vill, Erik. Tillsammans är vi starka. Jag och Gud. Jag och Jesus. ■

Om Gud är för oss, vem kan då vara emot oss? Romarbrevet 8:31

Titel: Prinsen av Egypten

Regi: Brenda Chapman, Steve Hickner och Simon Wells

Engelska röster: Val Kilmer, Ralph Fiennes, Michelle Pfeiffer

Svenska röster: Anders Ekborg, Stefan Sauk, Carola Häggkvist

Erik Pettersson, sjuksköterskestudent och filmrecensent.

Strandkanten – vårt internationella café – bjöd under sommaren in till kubb och gemenskap i Strömsparken, samt en bussutflykt till Havets hus i Lysekil.

Strandkanten har nu öppnat för hösten och välkomnar alla som vill prata svenska och lära känna nya människor över en kopp kaffe.

Vad betyder den kristna tron för dig? Den frågan har ställts till mig och jag vill svara så här:

Allt – för den har burit mig genom både glädje och sorg.

DET ÄR BRA att ibland göra en tillbakablick på sitt liv. Jag föddes i Södertälje under de sista åren av andra världskriget. Mina föräldrar berättade ibland att de körde mig i barnvagn längs Kungsgatan i Stockholm på fredsdagen i maj 1945.

Denna händelse har ofta visats på journalfilm, då Stockholms paradgata var fylld med människor som gladdes åt freden. Från kontorsfönstren tömde man papperskorgarna som konfetti över folkmassorna.

JAG ÄR UPPVUXEN på olika fångvårdsanstalter eftersom min pappa var anställd inom kriminalvården. Hall och Håga utanför Södertälje gällde under mina första uppväxtår. Vi var många barn som bodde i tjänstebostäderna och tidigt fick jag börja i söndagsskolan som Missionskyrkan hade i en gammal skolbyggnad i närheten.

När jag var fem år flyttade vår familj till Stenkullen utanför Göteborg och även där gick jag i söndagsskola. När jag var sju år bodde vi i en tjänstebostad på Härlanda fängelse i Göteborg. Där gick jag i Missionskyrkans söndagsskola och senare även i deras scoutverksamhet.

Mina föräldrar gick i kyrkan sporadiskt, men under hela min uppväxt var den kristna tron en självklarhet för mig och jag ifrågasatte aldrig Guds existens.

Likaså var det en självklarhet att man skulle konfirmeras och jag läste för kyrkoherde Arthur Enander i Härlanda.

Min konfirmationstid ser jag tillbaka på med glädje. Det var mycket utantill-inläring men vi hade också

många djupa och fina samtal om den kristna tron.

Jag fortsatte att gå i kyrkan även efter min konfirmation men när jag var sjutton år flyttade vi till Örebro och där lyckades jag aldrig hitta någon kyrklig gemenskap att dela.

JAG HADE TIDIGT bestämt mig för att bli lärare och började min utbildning på lärarhögskolan i Göteborg. Då hade jag träffat min blivande man Roland och när vi gifte oss flyttade jag också till Lund och fortsatte min utbildning vid Lärarhögskolan i Malmö.

Under studietiden bodde vi på S:t Laurentiistiftelsen i Lund som är ett kristet studenthem. Gudstjänsterna firades i det lilla kapellet och där lärde jag känna den högkyrkliga rörelsen som lägger stor vikt vid Nattvarden, Ordet och Bönen. Där fick jag upp ögonen för hur rik högmässan är och att man ofta får gå till nattvardsbordet.

UNDER HELA MIN skoltid började dagen med morgonbön. Detta var inte alltid uppskattat av eleverna och inte alltid av mig heller, men så här i efterhand förstår man vilken fin grund man fick. Psalmsång förekom varje morgon och en av mina favoritpsalmer var 495: ”Gud i mina unga dagar lär mig alltid tjäna dig, göra det som dig behagar troget vandra på din stig ...”.

JAG ANSER ATT det är viktigt att barn och unga får delta i kyrkans gudstjänster och övrig verksamhet tidigt i livet. Därför är jag väldigt glad över ungdomsarbetet som finns i vårt pastorat, där unga får vara delaktiga som medhjälpare i högmässan och som ledare och faddrar i konfirmationsarbetet.

När detta skrivs pågår Youth pilgrimage i Walsingham i England, dit vi under flera år i rad har sänt ungdomar. Må detta arbete bära rik frukt och välsignelse i framtiden! ■

”fick upp ögonen för hur rik högmässan är”

Margrethe Kristensson är kyrkvård och ordförande i församlingsrådet för Fuxerna-Åsbräcka. Hon har tidigare arbetat som projektledare på Göteborgsregionens kommunalförbund.

tankar
TRO
och LIV

Skicka in din lösning senast 1 oktober till församlingsbladet Maria, Fuxernavägen 10, 463 33 Lilla Edet.

Vi drar tre vinnare som får ett bokpris hemskickat.

Namn.....

Adress.....

Korsordsvinnare: Grattis till Laila Onsdal, Christina Jönsson och Ella Johansson.

Personalhörnan

Rolf Pettersson är från september präst i pastoratet med särskilt ansvar för Västerlanda och ungdomsarbetet.

1. Vad ser du mest fram emot i din nya tjänst?

Det är inspirerande att få vara med i arbetet med de unga. Jag ser fram emot att få lära känna Västerlanda församling.

2. Vad uppskattar du mest med att vara präst?

Gudstjänsten ligger mig varmt om hjärtat.

3. Vad gör du på fritiden?

Lite trädgårdsarbete med betoning på "lite". Springer några gånger i veckan. Teologi är också mitt intresse.

Kasta om bokstäverna
så att de bildar ett ord.
Behöver du ledtrådar,
läs bibelversen som
står bredvid.

EOIKJR = _____ (Luk 18:35)

ÖBIFR = _____ (Luk 18:37)

BÖRARMFA = _____ (Luk 18:38)

SELAD = _____ (Luk 18:40)

RÅFSLT = _____ (Luk 18:42)

Barn som skickar in rätt svar deltar i utlottningen av en DVD-film, bok eller prenumeration av tidningen Droppen, med berättelser och mer pyssel. **Skicka svaret** till carl-henrik.karlsson@svenskakyrkan.se och skriv hur gammal du är och vad du helst vill ha.

Barndop

FUXERNA-ÅSBRÄCKA

Född 160101 Lukas Heidenfors, döpt 160521 i Ljungs kyrka

Född 160105 Frank Alfredsson, döpt 160522 i Fuxerna kyrka

Född 160209 Arvid Löf, döpt 160528 i Lillkyrkan, Ludvika

Född 160406 Benjamin Jernqvist Holtz, döpt 160717 i Fuxerna kyrka

Född 151218 Benjamin Immonen Brink, döpt 160604 i Fuxerna kyrka

Född 140812 Viktor Alfredsson, döpt 160605 i Fuxerna kyrka

Född 151120 Sally Stenberg, döpt 160605 i Forshälla kyrka

Född 151230 Vera Bäck Ericson, döpt 160619 i Fuxerna kyrka

Född 160307 Malva Gustafsson, döpt 160710 i Fuxerna kyrka

Född 130901 Viola Westergren, döpt 160806 i Mariakapellet

Född 160505 Loke Blom, döpt 160807 i Fuxerna kyrka

HJÄRTUM

Född 160120 Elsa Andersson, döpt 160508 i Hjärtums kyrka

Född 160216 Agnes Andersson, döpt 160522 i Hjärtums kyrka

Född 160216 Astrid Andersson, döpt 160522 i Hjärtums kyrka

Född 160103 Alvar Bergendahl, döpt 160528 i Västra Tunhems kyrka

Född 160223 Meya Sandberg, döpt 160529 i Fuxerna kyrka

Född 160306 Tristan Nord, döpt 160605 i Västerlanda kyrka

Född 160220 Oliwer Gustafsson Hermansson, döpt 160612 i Hjärtums kyrka

Född 160423 Arvid Augustsson, döpt 160731 i Hjärtums kyrka

Född 160215 Theo Zeng Kopp, döpt 160529 i Hjärtums kyrka

VÄSTERLANDA

Född 150823 Freja Uhrbom Olofsson, döpt 160604 i Västerlanda kyrka

Född 150823 Linnéa Uhrbom Olofsson, döpt 160604 i Västerlanda kyrka

Född 151225 Elsie Nikita Karlsson, döpt 160821 i Västerlanda kyrka

Född 151228 Oliver Thörnvall, döpt 160618 i Västerlanda kyrka

Född 160218 Tyr Weiner, döpt 160618 i Västerlanda kyrka

Född 160503 Ingemar Broström, döpt 160814 i Västerlanda kyrka

Bevara dessa barn i ditt förbund.

Söndag+

VÄSTERLANDA 18 september kl 12. Högmässa, lunch och föredrag av Elise Lindqvist, även kallad "Ängeln på Malmskillnadsgatan".

Efter många år i missbruk, våld och prostitution, hjälper hon nu själv tjejerna på gatan.

HJÄRTUM 30 oktober kl 10. Högmässa, lunch och föredrag av Peter Frykman – "Följ mig!".

Kyrksöndag

FUXERNA söndag 2 oktober kl 10. Högmässa, förstärkt kyrkkaffe i församlingshemmet. Föredrag av Bo Westergaard om bön för församlingen.

Kvinnofrukost

HJÄRTUM lördag 15 oktober kl 10, församlingshemmet. "Från att förtränga till att förlåta". Jeanette Alfredsson sjunger och berättar om erfarenheter av att växa upp i ett hem med missbruk. Kostnad 30 kr. Anmälan senast 12/10, 0520 – 49 47 00.

Julmarknad

FUXERNA lördag 19 november kl 11 – 15, Fuxerna församlingshem. Lotterier, loppis, kaffe och tombola.

KONFIRMATION 20, 21/9 Fuxerna & Hjärtum. Foto: Skoorell Photography.

Nedre från vänster: Sebastian Olsson, Moa Holgersson, Wilma Lamminmäki, Victoria Persson, Lars Nordblom (präst), Elin Jansson, Victor Wilander, Elina Jonsson, Elliot Jonsson.

Mellan från vänster: Antonie Hoffmann (ledare), Amela Tinmark, Christelle Andersson, Niklas Hoffmann, Alicia Lipponen, Nils Jensen, Melvin Nordsäter, Erik Abrahamsson, Tommie Andersson, Hampus Hellbom, Andreas Olsson, Ella Engström, Elin Johansson, Tuva Lisa Arkemar.

Överst från vänster, faddrar: Ranja Lind, Lovisa Östling, Ludwig Arkemar Daniel Herrblom, William Jansson, Elsa Jensen, Linus Barkman, Victoria Östling, Isabel Viinikka, Hanna Klevedal.

GEMENSKAPSTRÄFF

Torsdag 6 oktober kl 14

Stephan Gyllenhammar. *I Västerled – bilder och minnen från en resa till Island och Färöarna.* Fuxerna församlingshem.

Torsdag 3 november kl 14

Margrethe & Roland Kristensson. *I Theresa av Avilas fotspår – bilder och berättelser utifrån en resa till Spanien.* Fuxerna församlingshem.

22 september kl 17.15

Fuxerna församlingshem

9 oktober kl 10.30

Västerlanda församlingshem

10 oktober kl 17

Hjärtums församlingshem

20 oktober kl 17.15

Fuxerna församlingshem

7 november kl 17

Hjärtums församlingshem

13 november kl 10.30

Västerlanda församlingshem

VÄGVISARE FÖR NYANLÄNDA

Lilla Edets kommun söker personer som är intresserade av att träffa människor från andra kulturer. Vid anmälan anger man intresse och ålder för matchning med nyanländ. För mer information, se lillaedet.se eller ring 0520-65 95 00.

ALPHA – KURS OM KRISTEN TRO

Tisdag 13 september kl 18

Olika tema varje kväll, med kort föredrag och öppet samtal. Fuxerna församlingshem. Ledare: Bo Westergaard.

KVINNOR I BIBELN

Tisdag 27 september kl 18

Samtalsgrupp utifrån en vackert illustrerad bok med målande berättelser. Fuxerna församlingshem. Ledare: Inger Lindeskog.

PILGRIMSVANDRING

Lördag 17 september. Fuxerna – Åsbräcka, via Prässebergen.

Start vid Fuxerna kyrka kl 11. Ta med matsäck och dryck för en hel dag. *Längd:* ca 13,5 km *Svårighetsgrad:* medel

Pilgrimsvandringen på Dyrön, 21/8.

TISDAGSCAFÉ

Hjärtum kl 11

Dagens ord kl 12

SOPPLUNCH

Västerlanda

onsdagar

kl 11-13

Dagens ord kl 12

Lilla Maria

– varje månad

Kalendern kan hämtas i kyrkor och församlingshem.

För prenumeration via e-post eller beställning av aktuellt nummer:

0520-49 47 00

lillaedets.pastorat@svenskakyrkan.se